

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

1. Hans Reichenbach (1891 - 1953). Γερμανο-άμερικανός επιστημολόγος. Ἡ συμβολή του εἶναι σημαντική στὴ μελέτη τῆς πιθανότητας καὶ τῆς ἐπαγωγῆς, στὴ θεμελίωση τῆς κβαντικῆς μηχανικῆς, ἐπιστημονικῶν νόμων καὶ θεωρίας τοῦ νοήματος. Συνδέθηκε στενά, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι μέλος του, μὲ τὸν κύκλο τῆς Βιέννης καὶ μαζί μὲ τὸν Carnap ἦταν ἐκδότης τοῦ περιοδικοῦ Erkenntnis (ἀργότερα Journal of Unified Science). Δίδαξε στὸ Technische Hochschule τῆς Στουτγάρδης, καὶ στὰ Πανεπιστήμια τοῦ Βερολίνου, Κων/πολῆς, καὶ California. Κυριότερα ἔργα: Philosophie der Raum-Zeit-Lehre (Berlin 1928), Wahrscheinlichkeitslehre (Leiden 1935), Experience and Prediction (Chicago 1938), Philosophical Foundations of Quantum Mechanics (Berkeley 1944), Elements of Symbolic Logic (New York 1947), The Direction of Time (Berkeley 1956) καὶ Modern Philosophy of Science (London 1958).

2. Paul Langevin. Γάλλος φυσικός. Ὑπῆρξε καθηγητὴς στὸ Collège de France καὶ Διευθυντὴς στὴν Ecole Supérieure de Physique et de Chimie de Paris. Δημιούργησε τὴ νεότερη θεωρία τοῦ μαγνητισμοῦ, ἀνακάλυψε τοὺς ὑπερήχους, ὑπῆρξε πρόδρομος τῆς θεωρίας τῆς Σχετικότητας καὶ συνέβαλε σημαντικὰ στὴν ἀνάπτυξή της. Ἄφησε ἀξιόλογο ἐπιστημολογικὸ ἔργο, ποὺ συγκεντρώθηκε ἐν μέρει στὸν τόμο La Pensée et l'Action (Ed. Sociales). Τὸ ἐπιστημονικὸ του ἔργο ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸ Centre National de la Recherche Scientifique.

3. Vladimir Fock. Σοβιετικὸς φυσικός. Καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λένινγκραντ. Ἀπὸ τοὺς μεγάλους φυσικοὺς τῆς ἐποχῆς μας. Συνέβαλε στὴν ἀνάπτυξη τόσο τῆς Σχετικότητας ὅσο καὶ τῶν κβαντικῶν θεωριῶν (χῶροι τοῦ Fock, κτλ.). Ἀσχολήθηκε συστηματικὰ μὲ προβλήματα ἐπιστημολογίας. Συγγραφέας, μεταξὺ ἄλλων, τοῦ μνημειώδους ἔργου The Theory of Space, Time and Gravitation (Pergamon Press).

4. Jacques Merleau-Ponty. Γάλλος ἐπιστημολόγος, καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Paris - Nanterre. Εἰδικὸς στὰ θέματα κοσμολογίας. Ἀπὸ τὰ ἔργα του ἀναφέρουμε τὸ κλασικὸ: La Cosmologie du XXe siècle (Gallimard, Paris).

5. Niels Bohr. Δανὸς φυσικός. Ἀπὸ τοὺς θεμελιωτὲς τῆς κβαντικῆς θεωρίας. Ἡ κύρια μορφή τῆς ἐπιστημολογικῆς «Σχολῆς τῆς Κοπεγχάγης», ποὺ διαμόρφωσε μιὰ ἀντίληψη βασικὰ θετικιστικὴ γιὰ τὸ μικρόκοσμο.

Ἐκ τῶν ἔργων του σημειώνουμε: *Atomic Theory and the Description of Nature* (Cambridge) καὶ *Atomic Physics and Human Knowledge* (Wiley).

6. Γιάννης Κωνσταντόπουλος. Φυσικός. Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Sussex, ἐπιμελητής Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Οἱ ἐρευνές του ἀφοροῦν συμμετρίες στὸ χῶρο τῆς σχετικιστικῆς κβαντικῆς μηχανικῆς. Ἔχει δημοσιεύσει ἐργασίες σὲ ξένα περιοδικά.

7. Bernard d'Espagnat. Γάλλος φυσικός. Καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο Paris XI καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἐργαστηρίου Ὑψηλῶν Ἐνεργειῶν τοῦ ἴδιου Πανεπιστημίου. Τὸ θεωρητικὸ του ἔργο ἀφορᾷ τόσο τὸ χῶρο τῶν μικροσωματίων ὅσο καὶ τὰ προβλήματα τῶν ἐννοιολογικῶν θεμελίων τῆς κβαντικῆς μηχανικῆς. Ἔργα του: *Conceptions de la Physique Contemporaine* (Hermann, Paris) καὶ *Conceptual Foundations of Quantum Mechanics* (Benjamin).

8. Louis de Broglie. Γάλλος φυσικός. Ἰδρυτὴς τῆς κυματομηχανικῆς. Ἐκ τῶν δεσπόζουσες μορφῆς τῆς φυσικῆς τοῦ αἰῶνα μας. Ἔχει γράψει σειρὰ δλόκληρη ἔργων σὲ θέματα θεωρητικῆς φυσικῆς καὶ ἐπιστημολογίας. Ὁ συνεργάτης του, καθηγητὴς G. Lochak, εἶναι διευθυντὴς τῆς Fondation Louis de Broglie. Οἱ κ. κ. A. Beswick καὶ J. Vassalo - Pereira εἶναι ἐρευνητὲς στὸ ἴδιο ἴδρυμα.

9. Εὐτύχιος Μπιτσάκης. Φυσικός. Docteur d'Etat Φιλοσοφίας. Δίδαξε μαθηματικὰ καὶ ἐπιστημολογία στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Παρισιοῦ. Σήμερα εἶναι ἐρευνητὴς στὸ Ἐθνικὸ Ἰδρυμα Ἐρευνῶν. Ἡ ἐρευνητικὴ του προσπάθεια ἀφορᾷ κυρίως τὰ ἐννοιολογικὰ θεμέλια τῆς κβαντικῆς μηχανικῆς. Ἔργα του: *Τὸ εἶναι καὶ τὸ γίνεσθαι* (Δωδώνη), *Physique Contemporaine et Matérialisme Dialectique* (Ἑλλην. μετάφραση, Ἡριδανός), *La Nature dans la Pensée Dialectique* (Ἑλλην. μετάφραση, Σύγχρονη Ἐποχή).